

gloria

IN

ŽENSKA REVIJA JUTARNJEG LISTA
27. siječnja 2024. broj 958

Jutarnji +
Gloria IN
3€

MODA
*Novo lice
klasične
košulje*

INTERVJU

**KIRURG BOŽO
GORJANCO
STILU, ESTETICI
IZDRAVLJU**

BRIGA O SEBI JE BITNA

Odjeća koja mazi, kućna
teretana, spa u kupaonici,
knjige o samopomoći

SVOJIM RUKAMA DONOSIM PROMJENU - DOSLOVNO

Zagrebački kirurg svjetskog glasa BOŽO GORJANC otkriva kako se nosi s izazovima svog posla, na koji način se rješava stresa te što misli o komercijalizaciji svoje struke

TEKST SRĐAN SANDIĆ

FOTOGRAFIJE TOMISLAV KRIŠTO / CROPIX

Božo Gorjanc cijenjeni je liječnik plastične, rekonstrukcijske i estetske kirurgije. U sklopu specijalizacije, koja je trajala od 2016. do 2021. u Kliničkoj bolnici Dubrava, usavršavao se u klinikama u Hrvatskoj, Engleskoj, Irskoj i Danskoj, provevši godinu dana u timu za plastičnu kirurgiju u Beaumont Hospitalu u Dublinu. Razvijao je cjelokupni spektar znanja i vještina plastične kirurgije, posebno zahvate tijela s naglaskom na rekonstrukciju i estetiku dojke te niz plastično-rekonstrukcijskih tehnika (kirurgija šake, mikrokirurški zahvati nakon traume i onkoloških zahvata). Specijalistički ispit u Hrvatskoj položio je 2021., a tijekom specijalizacije polaže u Bruxellesu i Europski specijalistički ispit te postaje član European Board of Plastic,

Reconstructive and Aesthetic Surgery (EBOPRAS).

Prošle je godine skupa s četvero kolega postao najmladi suosnivač Akademije za plastičnu kirurgiju za podučavanje i prakticiranje plastične kirurgije na najvišoj stručnoj razini. Njegovo glavno područje interesa uključuje plastično-rekonstrukcijsku kirurgiju s posebnim naglaskom na rekonstrukcijsku i estetsku kirurgiju cijelog tijela te glave i vrata uz kirurgiju dojke, kao i bogato iskustvo u kirurgiji šake. Mi smo ga "priveli" na razgovor o estetici, primarno ideji lijepog, stilu, zdravlju i dokolici.

Od svih mogućih zanimanja unutar medicine, odabrali ste biti kirurg. Sjećate li se svojih razloga?

- Oduvijek me zanimalo ljudsko tijelo, što ga pokreće, kako ga "popraviti". Volio sam raditi s rukama. Sve mi je djelovalo

prirodno: medicina, rad s rukama, pa onda kirurški, obrtnički, tako reći... Sve se idealno poklopilo.

Oduvijek se dosta bavite sportom, možete li s nama podijeliti svoja iskustva?

- Sport mi je ispušni ventil. Svi moramo imati neki ventil za stres, a pogotovo liječnici koji se suočavaju s brigom za ljudsko zdravlje i izazovima intervencije kada je ono narušeno. Velika je to odgovornost. Trenirao sam razne timske sportove, ali i individualne. Karateom sam se dugo bavio, gotovo profesionalno. Međutim, svi borilački sportovi koje volim imaju u sebi taj jedan negativan faktor - a to su ozljede, posebice ruku. Što sam više ulazio u kirurgiju, to sam svjesnije odustajao od kontaktnog sporta. Bavim se plesom, posebice volim plesati salsa i bachatu. Oni su dobri ➤

MOTORE NE VOZITE, UNATOČ ODJEVНОM STILU KOJI TO MOŽDA IMPLICIRA?

- NE, VOZIM ROMOBIL I BICIKL. MOTORE NE, JER SAM, NAŽALOST, VIDIO PREVIŠE MOTOCIKLISTA BEZ GLAVE. RADIO SAM JEDNO VRIJEME NA HITNOJ I MNOGIM NEUGODNIM PRIZORIMA SAM SVJEDOČIO.

za motoriku, za tijelo, za socijalni kontakt. Postoje plesnjaci koji ujedno opuštaju i zabavljaju. Idem i u teretanu, plivam, trčim, to je sve dobro za kondiciju i koncentraciju. U našem poslu ima dosta statičkog opterećenja, shodno tome tijelo treba pripremiti za to. Inače je teško raditi.

Trenutak prve operacije, sjećate li ga se?

- Dosta sam ambiciozno krenuo. Puno sam volontirao i učio od starijih. Prvi trenutak je takav da ti se tresu ruke i znojiš se. S vremenom, dakako, stekneš jednu mirnoću s kojom, naravno, i napreduješ. I to na kraju bude jedna jako lijepa stvar. Brzo sam krenuo s operacijama, bilo je nužno, dosta sam vremena provodio u salama. To je jedna vrsta opsjednutosti.

Kada prestaje tremu?

- S vremenom sam shvatio da uvijek postoji element uzbuđenja i treme. Taj posao nije nešto što ljudi normalno i svakodnevno obavljaju. S vremenom se naučiš nositi bolje s time.

S mnogo žena i muškaraca ste radili, ljudima koji su željeli mijenjati svoj "osobni opis". Što ste vi uočili o tom "fenomenu"?

- Ljudi bi htjeli prije svega što je moguće bolje izgledati. Htjeli bi popraviti nešto što ih dugo muči. Posebno je važno vidjeti imaju li ljudi realna očekivanja, odnosno da li ih zaista muči to što misle da ih muči. Ili postoji neki psihološki moment koji su unijeli u to. U ovom je poslu potrebno puno razgovarati i vidjeti što čovjek zaista želi, jer bilo koji zahtjev pacijenta, pa iako bio i vrhunski odraden, ako je loša indikacija, odnosno ako primijetite da pacijent ne razumije što želi, onda cijeli pothvat ne može dobro završiti. Ako je to posloženo, onda se može mnogo lijepih stvari napraviti. Kaže se da kirurg početnik želi operirati sve, onaj malo bolji zna što treba operirati, a onaj jako dobar zna što ne treba operirati.

Svidjela mi se jedna misao koju ste izrekli dok smo snimali ovaj editorijal, a to je da ne tražite dozvolu, nego se ispričate ako je potrebno...

- Ta drskost je tipična za kirurge. U našem poslu ako previše pitaš i pripremaš, veća je šansa da nećeš pravovremeno donijeti odluku, odnosno reagirati. Bitno je biti točan, brz i precizan.

Kako izgleda vaš rad na sebi nakon što se sala zatvori, klonpe odlože...?

- Dovoljno fizičkog napora definitivno će izbaciti preostali višak energije. Taj rad

Kako se zabavljate, odnosno kako dokoličarite?

- U slobodno vrijeme uživam u kuhanju, to je aktivnost koja nudi mnogo mogućnosti za izražavanje kreativnosti, zahtijeva manualni rad i zaokupljuje svih pet osjetila i vrlo je zabavna. Zatim ples koji je poput razgovora tijelom s drugom osobom, a također može biti vrlo kreativan. Uživanje i relaksacija uz dobar film ili seriju.

je usmjeren ka razvoju sposobnosti sublimacije. Trening, umjetnost, kuhanje, čisto da se zaokupi um nečim drugim. Ne zavaravajmo se, posao liječnika jest poziv, nenaplativo je to zanimanje jer ono nema stvarno radno vrijeme ako ga se pošteno radi.

Gdje su vaši trenutni fokusi relaksacije?

- Trening, kuhanje, ples. Nažalost, pjevanje mi je katastrofalno. Pjevanje kao sublimacija je ugodno samo meni.

Što slušate?

- Širok je dijapazon glazbe koju slušam. Volim jazz, blues, pogotovo kad operiram. A nekada dođe i žešća glazba na red: rock'n'roll, road rock, slušam i latinoameričku...

Uz sve što radite, odnosno što ste radili, zanimljiva je i kazališna, biografska crtica....

- Tako je, radio sam u kazalištu, na predstavi "Romeo i Julija". Imali smo scene borbe i scene plesa. Bilo je to jedno ugodno, dodatno zanimanje. Uz učenje, jer sam tada još bio na fakultetu.

Čitanje je jedna od omiljenih aktivnosti?

- Pa, uz stručnu literaturu, volim čitati psihologiju, od popularne do tradicionalne. Volim čitati psihanalitičare, Junga osobito. Volim i rusku književnost. Kad stignem, drago mi je skoknuti do kazališta. Uživam i u stand-up komediji, manje u operi i baletu.

Omiljena knjiga?

- Bulgakov "Majstor i Margarita".

Filmovi?

- Ovaj kinematografski zaokret kojem svjedočimo učinio je nove filmove manje dubokima i istančanima nego prije.

Ipak?

- Od novijih filmova "Trokut tuge" je na mene ostavio dojam.

Kako izgleda vaša kozmetička dnevna rutina, odnosno što stavljate na lice?

- Skoro ništa. Umivanje hladnom vodom i trening.

Zašto?

- Hladna voda je dobra za kožu, za mišiće, za sve zapravo. A što se treninga tiče, stojevi na rukama nam prokrve lice. Slabo koristim kreme za lice, iako su one dobre za kožu.

Koji je vaš odnos prema suvremenoj ideologiji zdravlja?

- Ovisi o čemu govorimo. Gledati na zdravlje samo kao na biznis nije nešto što mi je blisko. Danas je svima dosta teško procijeniti što nam zaista treba, a što je tek ono što se prodaje. Volim da su činjenice utemeljene na provjerljivim dokazima.

Religioznost i znanost su spojive?

- Jesu, sve više ulaze jedno u drugo.

Od svih zemalja u kojima ste živjeli, Irске, Engleske, Danske - gdje je život po vašim standardima bio najbolji?

- Kod nas život nije toliko loš koliko izgleda. U Irskoj mi se svidjelo, mentalitet im je sličan nama. U pravilu sam svugdje našao nešto što mi se sviđa. Moram također reći da mi više odgovaraju južnjački mentaliteti. Skandinavski mentalitet je više orijentiran na rad, nema toliko hedonizma...

Pitanje smisla života i dalje visi nad glavama znanstvenika i umjetnika, ljudi koji se bave promišljanjem o toj temi... Što vi mislite o tome?

- Tako je, bilo ga je "lako" pronaći dok smo živjeli logiku golog preživljavanja, danas je odgovornost mnogo veća jer od nas traži da ga sami pronađemo →

i preuzmem. Za mene je u osjećaju da se razvijaš kao osoba, da radiš nešto korisno, da pripadaš nečem korisnom.

U vašem se slučaju to poklopilo? Doprinos i ljubav...

- Da, i zato sam zadovoljan jer uvijek konkretno nešto mogu napraviti. Sve u svemu, svojim rukama donosim promjenu. Ovaj posao je nagradjujuć.

Kako sebe vidite - kao suvremenijeg ili konzervativnijeg muškarca?

- Sigurno sam suvremeniji, ali imam i odredene konzervativne elemente. Danas ja podučavam nove generacije, ali i dalje imam ljudi oko sebe koji mene podučavaju. Kod mladih, modernijih generacija mi se sviđa što izgleda kao da suizašli izvan generacijskog sustava. I kod njih nema puno maltretiranja, njihovo dostojanstvo im je na prvome mjestu.

Kako to da ste odoljeli pozivu apsolutno komercijalnog aspekta vašeg posla?

- Zavodljiv je to život, ali osobno nisam toliko komercijalno orientiran. Volim održavati kontakt, reći ču s "pravom" medicinom. Komercijalni dio prepostavlja komercijalni način razmišljanja što znači da više nemaš pacijente, nego klijente kojima prodaješ proizvod i htio ili ne htio kreneš razmišljati o prodaji tog proizvoda. A tu

Biste li izložili svoje tijelo određenim estetskim intervencijama?

- Nikada ne reci nikada. Za sada sam zadovoljan svojim tijelom i izgledom.

se gubi prijeko potrebna znanstvena i etička objektivnost.

Postoje stvari u poslu koje nikada ne biste napravili?

- Sve one stvari koje neće donijeti korist pacijentu, koje su po meni štetne ili nejasne ne bih radio. To redovito prilično izravno iskomuniciram.

Kako vi shvaćate pojam "lijepo"? Sto je vama lijepo?

- Postoje definirani kriteriji i omjeri da bi se nešto definiralo kao lijepo, često se tu slijede pravila simetrije i "zlatnog rezza". No, uz sve napore objektivizacije ljepote, subjektivna komponenta teško je objašnjiva pravilima i mjerama. Osjećaj daje nešto lijepo često nadilazi pokušaje objektivizacije i ostat će na neki način misterij.

Kako se odnosite prema estetskim trendovima? Protiv čega ste, a što ohrabrujete?

- Trendovi u estetici su promjenjivi, mislim da je cilj estetike u vidu modifikacije nečijeg izgleda zadržati individualnost

osobe uz poboljšanje njenih prirodnih kvaliteta, ispravljanje nekih stvari koje im smetaju i dobiti dojam pomlađivanja osobe. Protiv sam pretjeranih i ponekad ekstremnih promjena izgleda, pretjerivanja bilo kakve vrste i modifikacija kojima je cilj da svi izgledaju slično.

Što biste još voljeli napraviti u svojoj karijeri?

- Ono što sam sanjao polako mi se i ostvaruje. Odnedavno sam najmladi od suosnivača Akademije za plastičnu kirurgiju, gdje ću imati priliku podučavati i baviti se plastičnom kirurgijom na najvišoj stručnoj razini.

Privatni život uz ovakvo zanimanje pati ili uspješno supostoji?

- Vrlo je bitno imati i privatni život uz zanimanje koje iziskuje mnogo vremena i posvećenosti. Činjenica je da je vrijeme varijabla koja je nenadoknadiva i ako se potpuno posvetiš poslu, naposljetku će doći do nepopravljivog zasićenja. Uz dobru organizaciju i racionalizaciju može se imati ispunjen privatni život. □